

آزمون اندریافت موضوع (TAT (Thematic Apperception Test)

اندریافت، عبارت است از نوعی آمادگی برای ادراک وقایع به گونه‌ای خاص بر اساس تجارب قبلی.

آزمون T.A.T در سال ۱۹۲۵ توسط کریستینا مرگان (Christina Morgan) و هنری مورای (Henry Murray) روان‌پزشکان آمریکایی تهیه شده است. مواد این آزمون شامل ۳۰ تصویر است که به گروه‌های ده‌تایی تقسیم می‌شوند. معنا و مفهوم این تصاویر مبهم بوده، با شرایطی به آزمایش شونده معرفی می‌شوند و از او می‌خواهند تا داستانی درباره هر یک از آنها بیان کند. بعضی از کارت‌ها به کودکان، برخی به زنان و پاره‌ای دیگر به مردان اختصاص دارد.

آزمون اندریافت موضوع، بر این فرضیه مبتنی است که آزمودنی خود را با قهرمان اصلی داستانی که می‌سازد همانند می‌کند...

آزمون اندریافت موضوع (TAT) یک روش فرافکنی است که شامل تعدادی تصویر است و در آن از آزمودنی خواسته می‌شود درباره آنچه که فکر می‌کند در هر تصویر رخ می‌دهد داستانی بسازد. موری آزمون TAT را به صورت زیر توصیف می‌کند: روشی که برخی از سابق ها، هیجان ها، احساسات، عقده ها و تعارض های بارز شخصیت را برای تفسیرکننده تعلیم دیده آشکار می‌سازد. ارزش این آزمون به ویژه در این است که گرایش های اساسی و بازداری شده ای را منعکس می‌کند که آزمودنی به دلیل عدم تمایل به افشای آنها یا به سبب ناهشیاری نسبت به این گرایش ها نمی‌تواند به آنها اعتراف کند. این آزمون با نقاشی های فرافکنی یا آزمون های از نوع لکه جوهر مانند آزمون رورشاخ یا هولترمن تفاوت دارد. زیرا کارت های TAT محرک ساخت داترتری ارائه می‌دهند و مستلزم پاسخ های کلامی سازمان یافته تر و پیچیده تری هستند علاوه بر این TAT بیشتر به روش های تفسیر کیفی استوار است و به جای ساخت زیربنایی اساسی شخصیت، ویژگی های اینجا و اکنون موقعیت های زندگی فرد را مورد سنجش قرار می‌دهد. TAT از ابتدای تدوین تاکنون یکی از آزمون های روانی بوده است که در بررسی های بالینی به طور گسترده مورد استفاده قرار گرفته و برای تدوین بسیاری از متون مشابه الگو واقع شده است. آزمون TAT از ۲۰ کارت با تصویرهای مبهم تشکیل شده است به آزمودنی راهنمایی می‌شود که درباره هر تصویر داستانی بسازد و در این داستان درباره آنچه که هم اکنون می‌گذرد افکار و احساسات قهرمانان آنان، رویدادهایی که وضعیت فعلی را موجب شده اند و نتایج پایانی داستان توضیح دهد. کوشش برای شناخت افراد بر اساس تفسیرهایی که از جهان خود به عمل می‌آورند تاریخی طولانی و اغلب قابل احترام دارد تفسیر نقاشی ها (و به طور کلی آزمون فرافکنی) عمدتاً به نظریه روان تحلیل گری مبتنی است. یکی از فرض های اساسی این شیوه آن است که بسیاری از جنبه های مهم شخصیت از طریق خودسنجی هوشیارانه به دست نمی‌آید و لذا پرسشنامه

ها برای این منظور ارزش محدودی دارند. برای به دست آوردن تصویر دقیق از جهان درونی شخص باید راهی انتخاب شود که از تفاوت ها و دفاع های ناهشیار پیشگیری شود. بنابراین از دیدگاه روان تحلیل گری یک رویکرد غیرمستقیم مانند استفاده از نقاشی های فرافکنی امری اساسی است. نقاشی های فرافکنی فنون بیانی هستند زیرا جنبه هایی از خصایص شخص را هنگامی که به گونه ای از فعالیت می پردازند نشان می دهند. نمونه های دیگری از متون بیانی عبارتند از تفسیر بازی نقش، نمایش، بازی کودکان یا فهم معنای پنهان لطیفه گوپی ها. به طور کلی در کاربرد فنون بیانی فرافکنی، رویکردهای بسیار گوناگونی وجود دارند که نقاشی های فرافکنی از آن جمله اند. بعضی از متخصصان بالینی از آزمودنی می خواهند که صرفاً تصویر یک آدم بکشد در صورتی که دیگر متخصصان بالینی ممکن است از او بخواهند که تصویری از جنس مخالف، یک خانه و یک درخت را نیز ترسیم کند و درباره آنچه که کشیده است داستانی بسازد و یا از رنگ یا مداد رنگی استفاده کند.

روش اجرا و تفسیر آزمون

در اجرای آزمون، به آزمودنی می گویند «من چند تصویر به شما نشان می دهم. می خواهم درباره هر تصویر داستانی برایم بگویید. به من بگو چه رویدادهایی این داستان را به وجود آورده، هم اکنون چه چیزی در داستان اتفاق افتاده است، قهرمانان داستان چه فکر می کنند و چه احساسی دارند و سرانجام داستان چه خواهد شد؟». نیز به آزمودنی گفته می شود که برای گفتن داستان هر کارت تقریباً ۵ دقیقه فرصت دارد. در طرح اولیه آزمون، ۲۰ کارت در دو جلسه یک ساعته (در هر جلسه ۱۰ کارت) اجرا می شد. اما در عمل، معمولاً در مورد هر آزمودنی ۱۰ تا ۱۲ کارت اجرا می شود.

آزمایش کننده باید تمام گفته های آزمودنی را کلمه به کلمه یادداشت کند. آزمایش کننده لازم است زمان واکنش آزمودنی (فاصله زمانی بین ارایه کارت به آزمودنی و نخستین پاسخ وی) را نیز اندازه گیری و ثبت کند. از روی زمان واکنش می توان مشخص کرد که آزمودنی در کدام یک از کارت ها مشکل

داشته است. چون هر کارت برای فراخوانی موضوعها، نیازها و تعارضهای خاص خود طراحی شده است. زمان واکنش طولانی و غیرعادی ممکن است بیانگر مساله خاصی باشد. آزمایشکننده ماهر، از داستانها، نیازها، هیجانها، احساسات، عقدهها، تعارضها و فشارهای بیرونی آزمودنی که او را آزار می‌دهند، اطلاعاتی به دست می‌آورد.

در مورد آزمون T.A.T نظام‌های نمره‌گذاری و تفسیر گوناگونی وجود دارد که می‌توان آن‌ها را به دو گروه تفسیر کمی و کیفی طبقه‌بندی کرد. تفسیر کمی آزمون، کمتر مورد پذیرش عام قرار گرفته است. به سبب پیچیدگی و وقت‌گیر بودن روش‌های کمی تفسیر آزمون، اغلب روان‌شناسانی که T.A.T را به کار می‌برند روش تفسیر کیفی را ترجیح می‌دهند. تقریباً در همه روش‌های تفسیر آزمون، قهرمانان، نیازها، فشارهای محیطی، موضوعها و نتایج مورد توجه قرار می‌گیرند.

قهرمان، چهره‌ای در داستان است که ظاهراً آزمودنی با وی همانندسازی می‌کند. چهره‌ای که به گوینده داستان شباهت بیشتری دارد، به عنوان قهرمان در نظر گرفته می‌شود. انگیزه‌ها و نیازهای قهرمان اهمیت خاصی دارند. در بیشتر روش‌های تفسیر از جمله در تفسیر ارایه شده توسط موری، شدت، تداوم و فراوانی هر یک از نیازها به عنوان شاخص‌هایی برای اهمیت داشتن و مربوط بودن نیازها در نظر گرفته می‌شوند. اصطلاح "فشار خارجی" در تفسیر T.A.T، به نیروهای محیطی که در ارضای نیازها مشکل ایجاد می‌کنند یا ارضای نیازها را تسهیل می‌کنند گفته می‌شود. برای تعیین اهمیت نسبی این نیروها باید به عواملی مانند فراوانی، شدت و تداوم توجه شود. به نظر بعضی از متخصصان، قسمتی از پاسخ‌ها یا نشانه‌ها در آزمون T.A.T نشان‌گر برخی اختلال‌های روانی است. به عنوان مثال؛ کندي یا درنگ طولانی در پاسخ دادن به تصاویر ممکن است نشانه افسردگی باشد.

این‌که آزمودنی‌های مختلف به یک تصویر پاسخ‌های متفاوت می‌دهند نشانه ارزش بالقوه آزمون T.A.T برای شناخت خصایص شخصیتی است.

✓ عدد هایی که تنها هستند به این معنی هستند که برای هر دو جنس بکار می روند.

✓ عددهایی که به همراه B و یا M هستند تنها برای به ترتیب پسران و مردان بکار می روند.

✓ عددهایی نیز که همراه با G یا F هستند تنها برای به ترتیب دختران و زنان بکار می روند.

✓ کارت شماره ۱۶ کارتی خالیست که مراجع می تواند از خود داستانی بر روی آن بنویسد.

<u>کارت ۱</u>	<u>کارت ۲</u>	<u>کارت ۳</u>
<u>کارت ۴</u>	<u>کارت ۵</u>	<u>کارت ۶</u>
<u>کارت ۷</u>	<u>کارت ۸</u>	<u>کارت ۹</u>
<u>کارت ۱۰</u>	<u>کارت ۱۱</u>	<u>کارت ۱۲</u>
<u>کارت ۱۳</u>	<u>کارت ۱۴</u>	<u>کارت ۱۵</u>
<u>کارت ۱۶</u>	<u>کارت ۱۷</u>	<u>کارت ۱۸</u>
<u>کارت ۱۹</u>	<u>کارت ۲۰</u>	